

си Методія, и ся приготвили по-напрѣдъ въ Корсунъ съ необходимы-ты свѣдѣнія на Еврейскыя и Хазарскыя языкъ, па тогава отишли при хана, дѣто слѣдъ много прѣпирни съ еврейскы-ты и мюсюманскы-ты проповѣдници, го обѣржли най-послѣ да повѣрва въ І. Христа, и да ся покрѣсти заедно съ мнозина отъ народа си. Послѣ като имъ оставили священници, кои-то довели отъ Херсонесъ, братія-та сѣ вържли пакъ въ Цариградъ. Нъ христианство-то не бѣше ся вкоренило помежду Хазары-ты, както треба, затова Исламисмъ-тъ въ Х-ый вѣкъ имъ станжлъ Господствующа вѣра.

§. 63. Покръщаніе-то на Българи-ты и на други-ты Славянскы племена.

Различно е мнѣніе-то за покръщаніе-то на Българи-ты (народъ отъ славянско или пославянено племе), кои-то ся поселили (579) въ Мизіѣ и много врѣмя гонили тамъ христианство-то, за кое-то има прѣданіе, че было вгнѣздено между Славяны-ты на Балканскыя полуостровъ още отъ Апостолскы-ты врѣмена. Говори ся, че Българскый царь Борисъ, въ царуваніе-то на кого-то Българско-то царство станжло званично, прѣвъ усѣтилъ нуждѣ-тъ за покръщаваніе-то на своя народъ, кой-то оградень отъ сякадѣ съ Христианы, оставаше чюждъ прѣдъ христианскѣ-тъ цивилизаціѣ. За да ся покрѣсти Борисъ заедно съ народа си търсеше случай, зашто-то не му бѣше тѣй лесно, да направи това, макаръ христианство-то да ся търпяше между Българи-ты, още отъ врѣмя-то на бащъ му Владиміра. Казвать още, че той намѣрилъ тоя желанъ случай слѣдъ една война, коя-то Българи-ти, прѣнждени отъ настанжлыя помежду имъ гладъ, обявили на Гръци-ты и сполучили. Гръци-ти ги молили тогава за миръ, и на сѣще-то онова мѣсто, дѣто ся свързалъ тоя миръ, царь Борисъ былъ крѣстенъ заедно съ болѣры-ты си, кои-то были при него прѣдъ войскѣ-тъ си отъ Патриарха Фотія и при присѣтствіе-то на императора Михаила III-ий, кой-то му станжлъ крѣстникъ и му далъ имя-то си.

Нъ друго по-общо мнѣніе за покръщаніе-то на Българи-ты е слѣдующе-то: Въ начало-то на IX-ый вѣкъ (813) тѣ нападнжли на Византійскѣ-тъ имперіѣ и заробили Едренскыя епископъ Мануила и монаха Константина Китара, кои-то вече сполучили да посѣжтъ първы-ты христианскы сѣмена между тѣхъ. При това ся присѣднило още и слѣдующе-то благоприятно обстоятелство. Както Българи-ти робили и на Гръци-ты ся испаднжло да плѣнять Българскѣ-тъ княгынь, Борисовѣ-тъ сестрѣ, и да ѣ дадѣтъ въ